

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT I

Men schrijft in te Tongeren Drukkerij COLLÉE.

Abonnementprijs fr. 7.50

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grootmarkt, 37-39, Tongeren.

Telefoon 12

Postcheckrekening n° 38923. 15 centimen het nummer.

TONGEREN, 25 MAART 1922.

Iedereen gelijk !

De socialisten zeggen : Iedereen moet op gelijken voet staan niet enkel op politiek, maar vooral op huishoudelijk gebied.
Om d'arteen te geraken, mag er geen privaat of particulier eigendom meer bestaan. Wat wij, u of wege bezit, wordt u ontnomen; en wat worden het eigenendom van den Staat.
En hier gaan wij aan 't redeneren : Wat wij u of wege bezit, mag, in het socialistisch regime, geen eigendom meer zijn. Alles gaat naar den Staat. Gij, werklied-e, kunt niet misshien dat het enkel gaat om goederen van den rijken, de handwerks, de patroons, de arbeiders, de burgers ; en dat zij, werklieden, fabriek-werkers, dijoners, en zult mogen uw persoonlijk inkomen bewaren, en dat het socialistisch - tevel, dat u uw oog-rok beoogelijk voorkomt, enkel den genadeloos gaat geven aan hetgeen u roo-vij-prekand : Kapitalist-n noemt ?

Ab hier bedriegt gij u, en ik dank, 'tis uwen welken socialist uit mij, in mijne bereis-reening te loogenstraffen. Ook stel ik voort mijn eisen :
Het Socialistisme is een schreeuwende onrechtvaardigheid tegenover den arbeid, zowel te tegenover den patron ; en, die stelen, en misdada, die u roep tot den Hevel.
En waarom dat ? Omdat u Socialisme u, werkmn, u, fabriekswooger, u, mindere, die vrucht van uwen arbeid wilt ontnemen. Dat doet, ga, in 't zwaet uw aanschijn hebben wet den werven, m-et ge alstaan.
Ah, dat zullen de volk-menners zich wel nachten u niverheit te maken. Zij weten z'nk schelden, maar zij houden dien knut van de mediale voor u zorgvuldig bedekt. Ook is het, dat in die dubbelzinnige handwijze dat ge-heel de socialistische propaganda heeft be-staan.
Als wanneer de kapitalisten socialisten u de weldaden der algemeene gelijkheid voorre-ten, dan brengen zij u op, met u te doen schijngen dat ge allen een fortuinne tar uwer beschikking gaat ontnemen. Zij mikken u, wij, niet meer zullen bestaan dan renteniers. Daar zal ik u later de onbegrijpelijke valseheid van vertoonen. Bijwijzen wij enkel vandaag dat gij, werklieden, de eerste slaafhouders zoudt zijn van het in werkelijkheid gestelde Socia-lismus.

Ik veronderstel dat gij, voor uwen onder-houden voor dien van vrouw en kinderen, di-jelike 18 fr. nooig hebt. Wel ; maar dank aan uw vakbewertheid, die u werkt-mheid, zult ge er in dagelike die som met 3, 4, 5 te verhoogen. Dit volledig loon behoort U toe, en niemand heeft het recht er u iets van ontnemen.
Yermis zij meester zijt van uwen arbeid, zult gij ook meester van de vruchten, of de op-beingst van den arbeid. Deze maken uwen eigendom uit, en gij bezit het recht er gebruik van te maken volgens uwe belijfte.
Belijft het U dien overschot van alle dagen te verteren en op te doen, dan makt gij gebruik van een recht dat niemand U wettelijk kan betwisten.

Mar zijt gij intengedat beter bedacht, en verkliest ge uwe tering bij het streng noodzakel-ijke te beperken, dan zult ge jaarlijks een ka-pitaal vergadren van 1000, 1200, 1600 fr., waarmee gij, na eenige jaren, uw eigen huis of land zult aanver. Anderen zullen daer-misshien eenen kleinen handel beginnen, welken hunne kinderen zullen begroeten als het vertrekpunt van een aanzienlijke for-tuin.
Welnu, dat huis, dat ge dank aan uwe spar-pningen gekocht hebt, die handel, dien ge niet hebt, en op te moette, tot stand bracht, wat zijt u anders dan uw daaloon, onder een nuwven vorm ? Hebt ge daar niet hetzelfde recht te doen van de vrucht van uwen dagel-ijkse arbeid ? Welnu, werklieden, zoudt ge kunnen aannemen dat een Staats-stuur U die oopspanningen kwam ontnemen, onder voor-waardel dat zij voor u overtollig geworden

zijn, en dezes onderhoud voldoende moet zijn? Ehhel, ziedaar nochtans de leer en het programma van de socialisten welke zij, onder den naam van Collectivisme of gemeenschappelijk bezit aan de vier hoeken der wereld uit-bazinen.

Neen, werkliedee, verliest niet uit het oog dat, den dag waarop de Sociale Ontwan-ling haar pogramma moest wettelijk maken, nu arbeid tot gemeenschappelijk bezit-ing zal overgaan. Sparaen wordt u dan verboden, en gij verliest de vrijheid die urecht van uwen arbeid tot u eigen belang te bezigen. De on-verzachtbare hand van den Staat maakt er zich meester van, om het in de Gemeenschappe-lijke Staatskas te storten en bijeen te brengen.

De eenige Weg.

Klassenhaat, klassenstrijdstoten, wan-dorf in het samen-ten, en dranten uit volks-aemoede. Kristelijke naastenliefs moet heer-schen !
Vakvereenigingen kunnen zoo sterk worden dat zij heel het nijverheidsleven in handen hebben, en het wel eens kunnen stillen. Maar vakvereenigingen betekenen niets, als de liefde en de samenhoori-heid haer leden niet het cement zijn. En dan ook vermogen zij niets, als schenen zij uiterlijk zoo krachtig als een roep.
Daarom juist zullen alle rade of zoogezegt onzijdige vakorganisa-ties knoeroet gaan. Zoolog het maar bij schreeven bleef tegen kapitalisten, ging het goed. Maar pas kwam den kristen demokrate, met vaste hervorming-en op. Of het roede front werd in alle landen doorgebroken. Eens zal dat front opgevoerd worden.

De Kristen Demokrate eecht. Rechtvaardig-heid — uit kristelike liefde. En voor recht vaardigheid, uit kristelike liefde is opvoelicht, zijn alle menschen, wie ook volbaar. Want alle menschen hebben een hart. Liefde is de sterk-ste sonar van 't menschenhart, het hoogst van 't leven. Haat stoot tegen elk recht karakter.

Het-socialisme, om heel en gansch te kunnen lukken, zou menschen moet behvaen zonder hart, zonder liefde.

Welnu, het-socialisme dat haat is en anders niets, zal meer en meer afstoeten, hoe beter de menschen brinnen in te zien dat er naar de vole rechtvaardigheid en andere weg lo-pen dan haat. En die weg is de kristelike liefde. Het enige waer-n, maatschap te kort heeft, is liefde, ware kristelike liefde.

Bij velen weert-achtig aan wantrouwen, bij anderen lag eigenbelang, ikzicht.
Daarteen moet de kristen demokrate die liefde plaatsen, waaraan niets weerstaet. Die liefde moet zij diep doen doorringen in alle standen, en dan zullen er gezonde toestanden komen. De wet der liefde is overal en voor allen de eerste en de grootste wet.

Binnen uwen wettenschaps u zelve !
Dat zegde, dat geboed Hij, huten Wien er geen Waarheid of geen Leven is.

KAMER.

Dinsdag hadden twee interpellatie plaats : de eerste, door M. S. Linder (see), over de crisis in de Belgische nijverheid der straaltsteen en over de mijdeloen om teze crisis te keer te gaan ; de tweede, door M. Melskams (see), over de woeningscrisis en over de toestand van de huisvesting der werklieden. Deze interpellatie wordt Dinsdag voortgezet.

In den loop der zitting legde M. Theunis, eerste minister, op het bureau der Kamer het wetsontwerp meer betrefende de de uitbreijning en her-nieuwe leening van een miljard voor den Borden der Samenwerkende Maatschappien der Verwoeste Gewesten, en een ander wetsont-worp betrefende het financieel beheer van de districten Eupen Malmedy.

Woe die wald de bespreking harmonoen van het wetsontwerp tot verhooging der tolla-rievan voor de Duitsehe producten, die door den ligen markenkeers bevoorwaardel worden, en in Belgie eens doodelike concurren-tie aan onzen handel en nijverheid komen doen.

Nadat M. Theunis het wetsontwerp breed-voerig had uitgeleed en verdedigd, werd het aangenomen met 87 stemmen tegen 14 en 39 onthoudingen.

Daarna begon da bespreking over het wets-ontwerp dat wijzigingen brengt aan de art. 283 ontpierp van het Strafwoekboek, en maatregelen voorschrijft ter beteugeling van de aansetting tot de schroeter heperkingen.
M. Bombaux, Larloo de Wiart en Rubbens namen op de aankondigingen, reklamen en allehande propagnadimiddelen tot de verspreiding van allerlei produkten, die de ge-boorten vrijrijden of belitten moeten, en te-tonen de noodzakelijheid aan eenen onver-biddelijke en krachtidigse betogeling dezer prajtkijken, en ook van de uitstelling en den verkoop van b parkingsvoorwerpen.

DE SENAAT.

Dinsdag besprak de Hooge Vergadering de laatste artikelen van het wetsontwerp op de Arh-bosvere-niging voor behanden en keur-der het wetsontwerp in zijn geheel, met algemeene stemmen goed.

Woensdag werden een tiental wetsont-wper, waarover verlag was uitgebracht, bij-aan toeder bespreking aangenomen.

Lied einer Moeder.

Het windje streeft de bloeyen
En luistert u godden nacht !
Sluit rustig thans uw oogjes,
O kleine, en sluimer zacht.

De tere wimpers sluiten
Zich over de oogjes dicht,
Hoe zalig is dat lachje
Op 't blozend aangezicht !

Mijn kind, als u zie schuim ren
Zoo vrolijk en zoo zot,
Din vaert een kleine buidje
Door mijn ontroerd gemoel !

Dan is 't moe-achter 't wiegie
Een vroesdelijk monster licht,
Het zijpt met losse onderen
Naar u, naar u, mijn wiew !

't Is dat gij, lieve kleine !
Eens jongling zult zijn
En in die wereld treden
Met al haar zonde en pijn.

Bedeefs 't meel 't u loof smeeken
Om uwe moeder, ach !
God weet of 'k dan uw schreien,
Wel zelve leiden mag !

Ontbedt niet 't wezen,
Als 'k vroeg reeds dan lie in 't gal.
Wie kende dan het monster
Der zonde van u af ?

Lief wiew met uw klare oogjes,
Mijn angel, licht zoo niet !
Uw moeder went bij 't zingen,
Van 't droevig wieg-lied.

Het windje streeft de bloeyen
En luistert u godden nacht !
Sluit rustig thans uw oogjes,
O kleine, en sluimer zacht.

BUITENLAND.

Zwitserland.
Een vermoeide nihilistische overleden.
Het telegrafisch agentschap van Zwitserland, meldt den dood in een zinneloozengesicht te Bern van Tortiana Leontief.
Haar geschiedenis bracht heel de wereldpers in beroering in 1906.
Op 1 September van dit jar doolded Rus-sich misje, die nihiliste was, in een hotel te Interlaken een vreedzaame Parijter-rent-nier, Charles Muller, bij middel van een revolver-schot.
Zij verkoerde in den waa, dat zij tegenover de Russischen Minister van Rechtswezen stond.

beiden te scheiden, antwoordden, zij verlegden. (A. w. r.)

De knechten batigen elkander, doch spraken u n woord.
— Ellendigen ! kreet Godelieve, en haar haren raven te berge van woede. Ellendigen, achteruit ! Ik weet wat gij wilt ! Gij wilt mijnen echtgenoot vermoorden.

De kruitkruisen wisten niet wat aanvoegen. Vraaged aangezigt zij Hugo van Schooris-se. Deze, bleek van toorn, schoot hen ter hulpe.
— Godelieve, riep hij, vertrek terstand van hier. Ik ge-bied het u.

— Valer, het medelijden met mij, smeeft de bedrukte mev. Wilt gij wat ik reeds heb ge-leeten...

— Over zijn Et is heest, sprak Hugo kortaf. floon uwa vader niet door ugenz vaders-pun-ghedheid gebo raan.

Godelieve kleunde zich nog erger aan haren echtgenoot vast !
— O vader, zij zult hem niet vermoord-n ! Gij zult mij den doodsteek niet geven !

Lambrecht aanzag Godelieve met leederheid en lieft. Zijn bij straalde een en glimlach verschreen op zijne lippen. Hij poogde zich aan hare armen te ontrukken.

— Ga Godelieve, sprak hij bedarda. Doe wat vader u gebiedt. Uw pyen is vrechtloos. Laat mij over een mijn lot on schep mood. Beterso gelukkigere dagen zullen voor u eens schijnen.

Maar Godelieve hield hem in de armen ge-graand en luide snikken waren haar eenig ant-word.

Hugo bet zich die lippen ten bloede van spijt. Zijn oog vlamde van woede ; hij sprong twee stappen voortuit en riep met bevende stem tot zijn volk :
— Wat ! Wilt gij, ja of neen, mijne bevelen volbrengen ! Ellendigen, wee u !

Door deze dreiging verschrikt, treden de knechten voortuit. Een dof gemor van ont-verdenheid stuit boven de omstanders. Ied-i-er spreekt Hugo schande over zijne hanstige wraktheit. Aller oogen zijn op het bloek, bedruk geleat der jonge vrouw gevestigd. Het zoo bager diepste smaat treft menig hart en ontruk en een moog en een traan van medelijden.

Door het assisenhof van Thonne tot vier jaar opsluiting veroordeeld, dal Tortiana Leontief slechts een jaar gevangens-trap en werd daarna in het zinneloozengesicht te Bern, on-gesloten, waar zij komt te overlijden.

Frankrijk.

Een lyk in een kelder.
In de rue de Presly, niet ver van het Champ de Mars, te Parijs, waar moderne huizen van zes verdiepen, aan armligse, hall ingestorte kruitkruisen, is een misdaad, welke waarschijnlijk reeds voor meer dan zes maanden gescheed is, ontdekt.

In 1912, trok een zekere Kervino, die in pand 11 van gemande straat een herriez-beid, zich uit den handel terug om stil te gaan leevn. Het huis dat in een aller treestigsten toestand verkeerde, kon sindsdien, niet opgestaan den woenigood, niet meer verhuurd worden en werd een toevluchtsoord voor allerlei daklozen en verwoerden, uit de laagste ranee der maatschappij.

Einde van October van het vorige jaar, hoorde een hovenster van een tegenoverliggend pand weler zwo'n rucie, waarbij een vrouw-stem riep : Hulp, hulp, ik word vermoord ! Daar echter spoedig weer stilte intrad,lette zij er niet verder op.

Alleen, verweiden enkele dagen later, spoors-loos, een oude, gebreeklike balader, pere Nan-terns genoemd, wat echter geen opzien baarde, daar de oude tijd geplagd werd, omdat bij e te eerlijk u was.

In Januari van dit jaar werd eindelijk een besover van het huis gevonden, een m-uhel-maker, die hetale werkplaats wilde irichten. Na heel wat r-aigningswerk, liet hij er zijn gereedschappen en materialiebrengen en de planken werden in een kelder onderge-bracht.

Toen de meubelmaker nu in den kelder een plank wilde uitloopen, zag hij plotseling een vrouweraam. Zoo zenuwen beheerskend, stelde hij om iedlijke een onderzoek in, en vond onder een hoop pompen, een vrouwenslijk, dat geheel ontroerd was en veel op een min-nis-geslacht deed denken.

De commissar van politie der wijk Pala-dyng werd in dijk gevaneselud. Het gebrachte van te trachten de eenzijdigheid van het s'icht offer vast te stellen. Op de eerste plaats zal e onderzoek worden ingesteld naar de tegen-woorige verblijfsplaats van pere Nanterne der eenigse wellicht, die nadere inlichtingen kan geven, welke tot de ontdekking van den dader van deze geheimzinnige misdaad kunnen le-den.

Italië.

Een monster-proes. — Naar de Chicago Tribune, uit Milan verneemt, zal te Lanca binnenkort een aanvang worden gemaakt met een proes, dat in zijn soort vermoedelijk we-eing zal zijn.

Er zullen namelijk voor een l-euzo reeks dier-stallen uit de state van Lazio, waar gehele woeningscrisis suiker wakeland achteraan verworden, niet minder dan 320 hekkandgen v. or de rechtbank worden gedaagd. Vijf-doe-dert personen zullen in dit monsterproes, als ge-tuigen optreden, en niet minder dan zeventig advocaten zullen rechtskundigen bijstand verlenen.

Daar het gerechtshof te Latona niet over een ruimte behelkik die zoesel rekkandgen, ge-ten en rechtsgeleerdes kan hestraten, heft men voor de rechtbank het beslag ge-lig op de grootste schouwburg van Latona.

Amerika.

Een stad, die vrijstaat. — In de Amerika-nsche berestaad Cedar Falls in den Staat Washington, doet zich eigenaardig ver-schijnel voor, dat de stedelijch verplaatst in de richting van een in de nabijheid gelogen in er. De oppervlakte der beeghene, waarop de stad is gebouwd, schijnt namelijk, zoo meldt de Chicago-Tribune, e, naar eenen te gljen naar het in het dal gelegen Cedar-meer.

In den toelstijn bij hee stad, zich ongeveer elf voet verplaatst.

India dezes beging blijft aanhouden, zal de stad natuurlijk door de inwoners moeten worden verlaten.

Men heeft kunnen vaststellen dat de kleidin, waarop de stad is gebouwd op een hellende rotsbodem ligt.

Nochtans Godelieve verweert zich met woede tegen de krisheliden haren vaders. Zij is als zinloos. Hre oogten staan verward en haren handen zijn gansch gekwaeld en behloed. Zie eens meekeet zij hen naar het niet te vervolgen, dan uit zij de verscherlijkste bedreigingen en zwerft zich vreesdelijk over hen te wreken, als zij eens alleen heer en meester op Schooris-se zal zijn.

De kruitknechten, gansch onthut, durven eerst nog geen geweld gebruiken. En dreigend gebaar van huimn vergramd-mes-er-wil-licht heit dat, zijn geduld ten raile te. Zij rukken Lambrecht en klaps uit God lieve armen en sliepen hem mede.

Een ongelukkig stak God lieve weegloos als verpletterd. Zij atek die honden boven het hoofd en hare oogen Ivalen diks over de om-standingers. Eene rilling doorloopt en-klaps hare leden ; zij keert tot het bewustzijn terug en met wanhopig handenvringing vliegt zij naar den heer van Schoorisse. Nikkend stort zij op de knien.

Hers vader, kermt zij.
— Heelaas, 't was het enige woord dat de arme vrouw uit hare keel kon wringen. De smart verkropt hare stem.

Door den overlast van weë ontzenuw'd, zakt Godelieve gansch ineen en hesproeit de voeten haren vaders met hare traanen.

Al te toesehou was nomen optendik te partij van Godelieve. Hunne grammie blikken geven renoug huone verontwaardiging te kennen over Hugo's hardvochtigheid.

Hugo, z'n kind basewloos aan zijne voeten ziende liegter, verhelekt. De overzotte mart zijner dochter kostt eeninzins zine gram-schap. Hij buigt zich over Godelieve en heft haar van den grond. De jonge vrouw ziet haren vader smeekend aan en schijnt hem tevens zijne on-barmhartigheid te verwijten. Hugo was getroffen. Hij kreeg bijna spijt over zijne te groete haast, zooveel te meer daar de om-standingers luidloos hune genegenheid voor de slaef-toefers riep en wrank uitten.

Op dezen oogenblik nadert een eerbied-waerdige grinzand tot Hugo. Het was Odaard van Brakel, broeder van Hugo's vrouw zaliger. Odaard schijnt misnoeg ; zijn gelat is streng.
— Hugo, Hugo, zeg het verwijten, wilt gij uw eigen kind aan uwe woede slachtoffers ?

AANKONDIGINGEN

Voor de aankondigingen buiten de provinciën Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de Agents *Havas*, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL ; 8, Place de la Bourse, PARIJS ; en 6, Bream's Buildings, LONDEN. E. C. 4.

De 80 les uren der praktische automobiel-rij school, worden door 3 technici met hooit-gewone getuigen in regelmatige vol-ling. De lessen over landbouw-werktuigen, inkrichtr en bestuurd door den heer Staats-lanbouwkundige van Tongeren, hebben goe-dige uitlagen opgeveerd. De lessen over elec-tricitet werden voornamelijk gevolgd door de electrician van de Centrale der stad Tongeren. De gieterij-afdeling wer l in hare moostijgste vorsteking — de modelmakerij — besaogen, onder leiding van een zeer bekwaam model-maker. De lesen en saren schap ontrukken om tot het gieten over te gaan ; maar verscheidene onder-oud leerlingen hebben naastons werk gevonden in gieterijen van Tongeren en het Luikeland.

Tongeren bezit reeds vier gieterijen. Tongeren is de eerste stad van Limburg die de elec-tricitet benigde voor verlichting en drijfkracht. De boerderijen der omstreken van Tongeren, meer dan 400, zijn gearopen om geleidelijk de landbouw-werktuigen in goede voor-stant te brengen, en de verdeling der leer-lingen die de Ambachtschool volgen, gerang-schikt per gemeente, is ook een aanwijding voor het invoeren van een landbouw-werk-tuigen lijne afdeling. Op dit oogenblik zijn hier drie en vijftig buitengewone vertoer-voogd door de zonen van hunne smeden, schrijfwerkers en landbouwers.

Bech al deze afdelingen vragen dringend schoollokalen en gebouwen en eischen een voldoende inrichting, wii men niet binnen kort eradijk gehandeld zijn en het verwijt oopenen eens-hoof te bestriden die niet op hoogte is van den toestand om dit te voorkomen zal een zeer belangrijke vergadering, voor doel behuende de mijdelien te bespreken tot de de-finitieve inrichting van de sinds lang aange-koondigde nieuwe Ambachtschool voor Tongeren en omstreken, plaats hebben Donderdag 30 Maart (toeslag, van 11/2 uur) (Zomer uur) in de zaal van de Volksbond.

Deze vergadering is opgehoisterd, zij door de ambachten (L. M. deaigneur Lamme en van totrij), ge-gelukkig en wettelijk onder-stant van de Vlaamsche voorname-practis zullen er het woord voeren. Alle personen die belang hebden in het Ambachtsoverwijs zij uitge-noodigd op deze vergadering.

Ambachtschool van Tongeren. Practijf geschied. — Wij verneemt met groot ge-negen dat het Ministerie van landverhoeljing drie practijfke motoren van 150 tot 200 paardenkracht in talrijke aanschouwelijke stukken aan de Ambachtschool van Tongeren toege-len heeft, als aanwijding en belooning voor het vormen van die oplichtingen die in de Technische diensten van het leger werkzaam zijn. Zij zullen tantsogesteld zijn den 30 Maart.

Stad Tongeren — Zaal Volksbond
17 April 1922 (Paschsondage) te 11/2 uur, LIMBURGSCHE ORGEL- EN ZANGSCHOOL VAN HANSEL EN HET HULST-ORKEST van Tongeren XIIe CONCERT

PROGRAMMA
a) Voorspel. 2) Art van *Lohengrin* (Wagner). 3) Ad. Vlaamsche, Engelsche en Oud-Fransche Koraal (Beyer). 4) Zoner-fantazie, voor gemeentl Koor met Orkest (M. L. G. N. A. S.). 5) Voorspel. 6) *Alceste* (Bizet). 7) Inter-ludium (L. M. S. S.). 8) Bruloftsoed (Grieg). 9) *Drama Tragedien* voor Solo, Koraal en Orkest. 10) Oude van Lisow, muziek van Gings.

Inkomkaart 2 fr. Voorbehoef lenplass 3 fr. te verkrijgen bij M. Armand DEMEURE, Maastrichterstr. 77, Tongeren, en van den ingang der zaal dan dag van het concert, van 10 tot 12 ure. — Tekstboekje aan 1 fr.

— Sterfged. — Dinsdag had in O. L. Vrouw Kerk de plechtige lijkliet plaats van M. Marie-Octie Mortelmans, weduwe van M. Jean Glanzy, geboren te Tongeren den 25 November 1876 en er gelovruchtig overleden den 19 Maart 1922.

is zeer verandord. Hij is mager en bleek ; de oogen staan diep in het hoofd, zijn opzicht is eenzins traurig en somber.

Niet te verworden, want waarbij de hoken, waar het moedige en wettelijke koningskens hinnen vijanden in oploten, haren nomen aantrekkelijheden. Het war'n doorgan angew-vilte, vochtige, weinig verlichte koten. Een strooien bed was gevoonlijk het enige meubel, dikwijls zelfs had de gevangene slechts eenen grooten kille steen, waarop hij geketend zat, de hals stevig vast aan eenen ijeren band, die aan een muur was gehecht, en honden en voeten overliden met swars boeien.

De deur was gevoonlijk laag, eng, met rechthoekige slotenworze in de m-ur, die met veel toeren kon staan de oogen verbergen.

Water en brood waren het eenig voedsel dat de gevangene werd gepend.

Dat deze gevangenenleven juist niet zeer netjes onderhouden werden, dat gaat van zelf. Sommige waren echte vuuim-sukden, waar alle slach van ongezellig in wriemlede, en die zelfs door slanders en slangen werden bezocht.

De af-schuijing eijner held-rechtig had Lambrecht eerst enigshoog ingezieend. Hij wist dat Godelieve alles zou aenveiden om hem te verlossen. Doch hij wist ook hoezee Hugo hem haatte. Geene geboden geene smeevingen waren machtig genoeg om den koppi-gen onverbiddelijke ridder aan zijne waak te doen verbraken.

Zou zijne gade niet poegen hem tegen den dank haren vaders te reddren ? Zijner kerker te openen ? Zijne vlicht te bewerken ?

Be alles had Godelieve besloten. Im-mers, de hant is zoo achter licht. Lambrecht twijfelde niet of Godelieve werd zoverdijg in 't oog gehouden en zijne gevangenis bewaakt.

Het was ook werkelijk zoo, so maanden ver-veeten zoudt dat de jonge ridder het mis-ten van zijne vrouw of van Hugo vernam.

Alle twee dagen bracht de gevangenisbe-werker hems versche water en broed. Noor-maal koopte Lambrecht van hem iets te vermeen-aanen, en Godelieve had hem alreeds huns ge-beantwoord, en hij geloofde eindelijk om de kerel stomdood moest zijn.

(Wordt vervolgd.)

WENDELWERK VAN DE POSTRIJDER

— 24 —

LAMBRECHT VAN LOO

(VERVOLGD.)

— Voeg dit er nog bij, edele heer, sprak op een buart de heer van Fyass — een man wijs be-hand om z'n voorzichtigheid — zijn geand stand. Groot was het gerucht dat de stoute aankijng der jongvrouw van Schoorisse in anderen misjkte, groot z'n beoogvolg door de afrektion wesen van uw wijgde. De nurig seiding onzer jonke ridderschap is reeds te droef door het voregevallene vergracht.

Indien uwe genade de wet veracht, vrees ik war al te veel dat in 't kort menig zulk avon-der de algemeene rust zal komen storen. De gevendheid zou hier nog grootere onbe- kunnen stichten. De heer van Wortegem en de gevolgen zijner roekeloosheid dragen. Zalks was insgelijks het gevoelen der twee anderen.

Boudewijn aanhoorde zijne raadslieten met on-bloed. Het smarte hem den dappren, enen Lambrecht te moeten veroordeelen, zek de redenen door de heeren van Eyne en bikerckse bijgebracht waren te gegrond ; 't moest geschieden.

— 't Z'n dan zoo, sprak Boudewijn met spijt. Ich dat Hugo van Schoorisse den heer van Wortegem zelve halsrechtse, zulkten dappren der zed ik naar de galm niet...

Daarop stond hij langzaam, als met tegen-recht. Met een teeken van de haad gebod die het stilzwygen. Alle blikken weenden zich u wagirig tot den afaaf.

Alle wezens versonderden, want het duis-gelaaft van den vorst voorspele den on-verbiddelijke woenen en l'eransen held, het ou-der Lambrecht, Lambrecht ook zag dat alles floren was, doch hij bleef een bedarda.

— Joukvrouw, uw vader gebiedt ons u